

майданчиків – вставки, прибудови до вже існуючих будинків, появились споруди складної форми, виникла необхідність перекривати площі неправильної, багатогранної форми, і ми почали випускати плоскі залізобетонні елементи перекриттів для збірно-монолітного варіанта виконання будівель. Це дозволяє зробити наявний в нас парк оснащення для виготовлення панельних будинків. Для цього також виготовили і додаткову бортоснастку. Саме ж панельне домобудування нами збережено теж в повному обсязі. Правда, скорочено типаж блок-секцій, сьогодні ми можемо випускати з восьми типів тільки три. Для здешевлення самого виробництва, зважаючи на його високу енергозатратність та ціни в сьогоднішніх умовах на енергоносії, ми його акумулювали в одному цеху. Для цього реконструювали як лінії формовки, так і ліній подавання бетонних сумішей. Забезпечення нових норм з теплопровідності зовнішніх стін здійснюється за рахунок змінності термовкладень у зовнішніх елементах, а запроєктовані вони у формі сендвіча. Це дає можливість витримати нормативний теплозберігаючий коефіцієнт, не виконуючи зовнішнього утеплення. Адже добре розуміємо, що досягнення енергозбереження зовнішнім утепленням окрім високої ціни на його виконання, якогось покращення кольорової гама загалом не яскравих житлових споруд, значно знижує його капітальність, адже зовнішнє утеплення не є довговічним. Саме потреба в ремонті утеплень споруд у недовготривалі терміни потребуватиме знову великих затрат коштів. Зважаючи на високі ціни металу, енергоресурсів, транспортних робіт, ми залишаємось все ж на ринку будівництва соціального житла у межах цін, що декларує держава, як економічно обґрунтовані сьогодні. Парк оснащення, технологічного обладнання, транспортний парк та кранове господарство дають змогу без оновлення, а значить великих затрат, виконати відповідно до сьогоднішніх норм, вимог будівництво панельного житла в будь-якому населеному пункті як нашої області, так і за її межами в раціональному для транспортного перевезення радіусі. Забезпечення житлом, інфраструктурою за місцем розміщення виробництв, чи за місцем проживання нашого населення раціоналізуватиме використання трудових ресурсів, знизить пасажиропотік, вивільнить час для домашнього господарювання, відпочинку людей. Поверховість житлових будинків, розміщення господарських споруд, гаражів можемо виконати на вибір замовника та обґрунтувань архітектури, тому бачимо можливу співпрацю з інвесторами, що планують розмістити інвестиції в малих містах, селах, селищах нашого регіону. Наявні можливості наші також добре могли б бути використані і у м.Львові для будівництва соціального житла.

О.П. Луців

дійсний член АБУ, голова правління-президент фірми “Галбуд”

РОЗБУДОВА ПІСЛЯВОЄННОГО ЛЬВОВА – ЗДОБУТКИ, УСПИХИ, ЧИ ПОМИЛКИ ТА НЕВДАЧІ

© Луців О.П., 2010

Львів до війни був великим європейським містом з розвинутою комунальною інфраструктурою, з великою мережею вищих навчальних закладів, але з дуже обмеженою кількістю великих підприємств. Малі, різного спрямування майстерні не відповідали часу індустріалізації, механізації та науковому прогресу, який після війни опановував усю Європу.

На той час у Львові проживало трохи більше 250 тис. мешканців. Великих руйнувань під час війни місто не зазнало.

Відтак великих будов у Львові не було, аж до часу коли урядом було прийнято спірне рішення про перетворення Львова у західноукраїнський індустріальний центр. У планах було створення десятків заводів машинобудування, радіоелектроніки, легкої промисловості тощо.

Можна вести нескінченні дискусії на тему, а чи потрібно було розвивати Львів індустріально і чи аж до таких розмірів.

До того ж у місто передбачалось перевезти з сільських районів сотні тисяч працівників.

Найперше треба було побудувати гуртожитки, паралельно комунальну інфраструктуру.

У 1944 р. у Львові було створено першу будівельну організацію – Львівський будівельний трест, нині фірма "Галбуд", і паралельно відкрили Львівський будівельний технікум для підготовки спеціалістів.

Одночасно з будівництвом автобусного, хімічного, конвеєробудівного заводів, заводів з виготовлення кінескопів, телевізорів, сільгоспмашин, автотранспорту потрібно було будувати цілі житлові масиви і райони з сучасною на той час соціальною інфраструктурою.

Починаючи з 1957 р. Львівський обласний трест (нині фірма "Галбуд") почали спорудження Львівського телевізійного центру та ретрансляційної вишки.

У наступні роки було споруджено сім комплексів професійної освіти, різного профілю, десятки поліклінік та лікарень, декілька десятків загальноосвітніх шкіл та дошкільних дитячих закладів; готелі: Львів, Дністер, Ульяновськ, Супутник, кінотеатри: Мир, Львів, Жовтень, ім. Довженка тощо, Львівський міський цирк, Львівська зооветеринарна академія і більше п'яти технікумів різного напрямку народного господарства.

Фото 1. Готель «Супутник» по вул. Княгині Ольги у м. Львові

Фото 2. Кінотеатр ім. Довженка

Місто Львів за повоєнні роки виросло на 500 тис. мешканців і сьогодні збільшилось до 800 тис. осіб.

Нестримний прогрес розвитку життєдіяльності сучасного суспільства показує, що стратегія на розвиток індустріального Львова була помилковою.

Споруджені в 60 – 70 роках ХХ ст. заводи-гіганти сьогодні перестали існувати і не є конкурентними за своєю структурою, площами забудови і є дуже енергозатратними.

Сьогодні у Львові залишилися гігантські території серед міста з незатребуваними будівлями. Звісно їх треба демонтувати і створювати сучасні виробництва менш енергозатратні, які б відповідали сучасним технологіям та екологічним нормам.

Кількість працездатного населення у Львові залишилось, а виробництв немає. Десятки тисяч досвідчених працівників перекваліфікуються або виїжджають за кордон в пошуках праці. Штучно створене майже мільйонне місто не може забезпечити своїх мешканців працею, а відтак достойними стандартами життя. Можливо в майбутньому все стане на свої місця, але на це потрібно дуже багато часу, а жити треба вже сьогодні і завтра.

На околицях міста вирости сучасні, на той час, житлові райони. Звичайно багато житлових будинків підпадають під визначення "Хрущовки".

На жаль, сьогодні влада держави, міста і області не має конкретних планів виходу з цієї ситуації і залишила своїх громадян на самовиживання. Державні соціальні служби не спроможні забезпечити безробітних належною допомогою з безробіття, оскільки якщо немає роботи, немає поповнень місцевих, державних бюджетів та соціальних фондів.

Покращити ситуацію могли б великі іноземні інвестиції в розбудову нових сучасних, високотехнологічних підприємств, де могли б працювати близько 100 тис. мешканців міста.

Фото 3. Зубра-центр

Для цього необхідно створити привабливий інвестиційний клімат через незмінність податкового законодавства, реформ у судовій владі та ліквідації корупції, котра є в усіх сферах життя України.

Тільки в будівництві можна було б задіяти 30 тис. працівників. А далі ланцюгом піде розвиток інших галузей, таких, як електротехнічна і десятки інших.

Можна було б залучати українські банки, але вони перебувають сьогодні в дуже кризовому стані.

За деякими даними у населення Львівщини є декілька мільярдів гривень заощаджень. Ці приватні кошти є ідеальним кредитним ресурсом. Залучити приватний кредитний ресурс для

відтворення виробничого потенціалу області та міста можна тільки через відновлення довіри населення до влади, банків та підприємців.

Нині потрібні рішучі дії влади, але їх немає, проте завтра вони обов'язково мусять з'явитись.

Каталізатором в відбудові міста Львова і його інфраструктури могли б бути заходи з підготовки та прийняття Євро-2012. На превеликий жаль, місцева влада Львова не залучила до цього потенційних інвесторів. Не можна зрозуміти той курс, який вибрало керівництво міста на будівництво об'єктів інфраструктури Євро-2012 за кошти держави та кошти місцевого самоврядування. Залучення іноземних та не найкращих проєктантів та будівельників пояснювалось їхньою участю в інвестуванні.

З часом виявилось, що і завершеного проєкту немає досі і будівельники не досвідчені. АТ фірма "Галбуд" пропонувала свої послуги через участь в тендері з визначення підрядної організації. Однак, порушуючи державне законодавство, тендер належно не було проведено. Визначено Генпідрядника без змагання і це призвело до зриву графіків спорудження основної споруди стадіону, без готовності котрої в нашому місті Євро-2012 неможливий.

Серед організаторів, виконавців, відповідальних за забезпечення проведення у Львові Євро-2012 забракло достатньо досвідченої в справі людини, бо не час робити корективи в графіки, а потрібно вже їх ретельно виконувати.

Важко оцінити усі негативні наслідки для Львова за умови відмови в прийнятті Євро-2012 через нашу неспроможність. Ще сьогодні не пізно залучити досвідчених львівських будівельників до відповідальних проєктів і їх своєчасної реалізації.

Вважаємо, що ніякої економічної вигоди з залучення іногородніх організацій для розбудови міста Львова не існує.